

Abonamentul

Pentru monarhie:
Pe an 6 fl., $\frac{1}{2}$ an
3 fl., $\frac{1}{4}$ an 1 fl. 50 cr.

Pentru străinătate:
Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.

Fóea apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Fóe bisericescă-politică.

Insertiuni

Un șir garmond:
o dată 7 cr., a dóua órá
6 cr., a treia órá 5 cr.,
și de fiesce care publi-
cațiune timbru de 30 cr.

Tot ce privesce fóea,
să se adreseze la re-
dactiunea și Admini-
strațiunea Unirii
în
Blaș.

Anul IX.

Blaș 11 Februariu 1899.

Numérul 6.

La situația bisericii noastre.

III.

Doi factori puternici am avut până acum în viața noastră religioasă, morală, culturală și politică: clerul și învățătorimea, la cari noi priviam cu mândrie, încredere, stimă și iubire, ér contrarii cu dispreț și ură, intitulându-i în batjocură: *oláh pópák și oláh dasskelek*.

Scutiți de influințele străine, ce ar fi putut veni de la factori politici de stat, preoții și învățătorii aveau inimă pentru durerile poporului, pricepere pentru aspirațiunile lui, însuflețire pentru promovarea intereselor lui materiale și morale și nu cunoscău alt stăpân, de cât pe mai marii bisericii, ale căror acțiuni salutare pentru binele obștesc le secunda și le spriginau cu tot zelul și cu tot devotamentul, promovând prin acesta nu numai binele bisericii și al poporului românesc, ci și prosperarea patriei comune.

Nebiruită era această falangă de popor, de preoți și învățători, aședată în șiruri de bătae, strînse și nestirbite și tot de una gata a alerga, unde era chemată din partea conducătorilor, să lupte luptele Domnului și ale némului românesc.

Când s'a ridicat această óste numé-
roasă și s'a desfășurat în tótă măreția
și puterea sa cu ocaziunea procesului
Memorandului, contrarii au rémas în-

mărmuriți, și după ce s'au desmetecit
din spaimea, ce-i cuprinsese, au căutat
în dată, să o desorganizeze mai întâiu,
și apoi să o învingă.

Contrarii au început a împărți cu
mână largă ajutore de stat, nu școlilor
ca *dotatiune permanentă și necondiționată*,
pe cum s'ar fi convenit, ci învățătorilor
ca *ajutor personal, legat de condițiuni și
de timp*, care în mod arbitrar se póte
perde în tot momentul. Și azi privim
cu gróză, cum o parte însemnată dintre
bravii nostri învățători, sînt puși la
discrețiunea Ministrului de instrucțiune,
nu numai când au să între în oficiu,
ci în tótă viața lor, și cum numărul
acestor învățători crește din zi în zi.
În tóte lucrările oficiului lor, în eserciarea
drepturilor politice, în activitatea lor
pe terenul vieții sociale, acești învățători
trebuie să caute, nu cari sînt interesele
religioase, culturale și politice ale popo-
rului, ci care este voința reprezentanților
de stat, cari îi dau pânea de tóte zilele.
Și fiind că această voință este de comun
contrară intereselor noastre bisericesci,
culturale și naționale, se ivesc tot mai
dese casuri, că unii dintre învățători nu
numai nu promovează aceste interese, ci
din contră le negligă cu totul, despre-
țesc auctoritatea școlară-bisericescă, și
tóte păcatele și le acoper cu mantaua
unui patriotism fals, răsplătit înse cu
tótă liberalitatea unei ocăruii „libe-
rale“. Acei învățători, cari nu se pot
dumeri pe calea aceasta, se móie cu alte
mijlóce drastice: cu procese criminale

politice, cu întemnițări și cu cercetări
disciplinare.

Éta cum se rup legăturile firesci,
cari uniau strins pe învățători cu po-
porul, pe care ei erau chemați a-l lu-
mina, și cu mai marii bisericesci, de
cari aveau datorință a asculta! Éta
cum s'a infiltrat prin ajutóarele de stat
un element puternic de disoluțiune în
organismul sănătos al corpului nostru
bisericesc și național! Éta pentru ce
noi de nenumérate ori am strigat și
strigăm și acuma: cumpăt și discrețiune
în cererea ajutórelor de stat pentru în-
vățători, și stăruință de fier întru a ne
susține școlile numai cu puterile noastre
proprii! Nu cerșitoria urită, care își
vinde consciința pentru bani, trebuie să
o promovăm noi, ci hărnicia, bărbăția
și cuminția, însușiri, cari sciú crea
mijlóce pentru susținerea aședămintelor
noastre religioase și culturale fără de
ajutorul statului și mai ales atunci,
când e evident, că ajutóarele aceste se
dau numai spre ruina noastră!

Ceea ce au făcut cu învățătorii
imediat după procesul Memorandului,
au executat și față cu preoții în chip
încă și mai drastic.

Ajutorul de stat de 30.000 fl.,
care de trei zeci de ani Episcopii îl
împărțeau preoților gr. cat. din Transil-
vania, Ministrul a hotărît, să-l împartă
el însuși cui îi place și cât îi place,
și pe lângă aceea s'a îngrijit, ca în
budgetul statului să se mai lea în fie
care an o altă sumă, care tot dînsul

Feuilleton.

Grădina de legumi.

Disertațiune populară, rústită de Ioan F. Negruțiu, la
adunarea generală a despărțimintului XI (Blaș) al
Asociațiunii, ținută la 31 Iulie 1898 în Veza.

(Continuare.)

Săpatul grădinii.

În dată ce s'a împrăștiat gunoii, se
începe și săpatul. În grădină trebuie să
săpăm mai adînc, cam de la 40—60 cm.
(2—3 palme).

Mai bine e, să săpăm grădina încă de
cu tómnă, cât de tîrziu, de óre ce tómnă
n'avem atîta lucru ca primăvara; și a fără
de aceea pămîntul săpat de tómnă se mă-
runțese mai bine prin ger, zăpadă și vînturi
și ast fel ne aduce mai bună ródă. Apoi
și per o mulțime de vermi, cari ajungînd
de asupra pămîntului înghetă preste iarnă.

Săpatul îl putem face mai bine așa:
întindem sparga pe o margine a tablei, ce
voim, să săpăm. Săpăm mai întâiu un șant

de 30—40 cm. ($1\frac{1}{2}$ —2 palme) afund și tot
așa de larg. Pămîntul, ce se ridică din acest
șant se împrăștie de a dreptul preste tabla
întregă. Pămîntul, ce se ridică acum din
șantul al doilea, îl aruncăm întors în șantul
întăiu ș. a. până am săpat tabla întregă.
Săpătura trebuie să fie într'o formă, și cu
cât ne apropiăm mai mult de marginea cea
alaltă a tablei, cu atîta îngustăm șanțurile,
până când în urmă se perd cu totul.

Săpătura o începem în fie care an din
altă parte a tablei, pentru ca ast fel pămîntul
să se amestece cu atît mai bine. Gunoiul
să vină numai așa de adînc, în cât să ajungă
la rădăcinile legumilor.

La săpatul grădinii se folosesc arșaué
lungi și ascuțite la vîrf, de cari se află în fie
care boltă de fer, și costă unul 35—50 cr.

Fie care tablă când se sapă se și gre-
bléză bine și de a măruntul cu o greblă de
fer ori de lemn. Dacă săpăm de cu tómnă,
atunci nu-i lertat să greblăm, de óre ce cu
cât e mai brúșósă săpătura, cu atîta degeră
și se măruntéză mai bine.

Stratul cald.

Multe dintre legumi, cum e curechiul
și cărăbelele de vară, ardeii, paradisese,

celerul ș. a. nu le putem sãména de a dreptul
în pămîntul rece, ci trebuie să le sãménăm
în strat cald (melegar), de unde apoi se
sădesc. Tot așa facem și atunci, când voim
să avem de timpuriu legumi noué: sălată,
fasole, ridichi, castraveți ș. a., cari ca nouitate
se plătesc fórté bine cu deosebire în orașe.

Stratul cald îl putem face în dóuș
chipuri: în pămînt sau pe pămînt. În pămînt
se face așa, că se sapă o grópă largă de
1.5—2 metri (cam de un stînjîn vechiu),
afundă de un metru, ér lungimea după tre-
buintă, cât voim. Pămîntul, ce se ridică din
grópă, se pune în jurul ei.

Stratul cald se póte face în Februar
sau Martie, în dată la intrarea în grădină
în fața sórelui, ca să-l ajungă tótă ziua lu-
mina și căldura sórelui.

Grópa săpată o umplem cu gunoiu
próspet de cal, care se întinde într'o formă
și se calcă și îndesă bine cu picioarele. După
aceea facem o ramă de scânduri în jurul
stratului cald. Rama această în partea de
cătră mézá zi e mai jóasă, ér în partea de
cătră mézá nópte trebuie să fie mai înaltă
cu o scândură. Jur împrejurul ramei încă
punem gunoiu și pămînt. După ce am aședat
rama, punem pămîntul, care îl avem adunat

să o împartă, după cum crede de cuviință. Ast fel am ajuns, că o mulțime mare de preoți, cari mai înainte în fie care an primiau ajutor de stat de la episcopii lor, fiind că erau vrednici, acum să nu mai capete nimic de la Ministru, fiind că ținuta lor politică nu este corespunzătoare intereselor magiare de rassă.

Ce demoralizare a străbătut prin această împărțire de bani în sinul preoțimii noastre, am arătat-o de altă dată cu colorii destul de vii (vezi numărul 12 al „Unirii“ din an. 1898). Aci numai atâta mai accentuăm, că vedem o mulțime de preoți, cum se dejosesc și bat ușile aceloră, cărora odinioară înaintașii lor trebuiau să le ierneze câni, și cum se umilesc până la grătă, numai ca să potă dobândi un mic ajutor, din care câte o dată tot nu se alege nimica, pentru că sau trebuie să-l bea, sau să-l jöce în cărți cu micii tirani destrăbalați din provincă, sau să-l împartă cu nisce parasiți.

Etă congrua ce se dă clerului nostru, căci de cea alaltă congruă, care de apröpe un veac se tot cerne când de episcopat, când de factorii politici împreună cu episcopii, dar nici o dată nu se mai cöce, nu voim să grăim de astă dată nimica, de öre ce până acum încă nici conscrierea cea nouă a venitelor preoțesci nu s'a esaminat, ne cum să se fi stabilit principiile, după cari au de gând, să deslege această cestiune.

Destul atâta, că alătura cu încătușarea multor învățatori prin ajutörele de stat, avem în parte și un cler sau ispitit, sau momit, sau mituit, sau terorizat sub pretextul de a-i ușura existența din budgetul statului! Sörtea lui

este cu mult mai tristă de cât a preoților confesiunilor acatolice, căci de și legea, după care se împarte acestora ajutorul de stat, este förte asupritöre, totuși ei primesc acel ajutor după o lege și nu după volnicia ministerială, care apasă greü asupra clerului nostru și-l demoralisöză și dejosöce. Și dacă ne gândim apoi la poporul aservit economic și politicesce, exploatat și de străini și de ai nostri, și lipsit a dese öri chiar și de sfaturi binevoitöre, dacă ne gândim la preoții și învățatorii cumpërați, și la inteligența învrăjbită și împărechiată, ușor ne putem esplica paralisa ce a cuprins întreg organismul nostru național.

Este timpul suprem, să scötem măcar pe preoții nostri din starea ticălöasă, în care i-a aruncat o politică blăstämată, și să-i mântuim pentru biserică și neam. Scim pozitiv, că din partea auctorității noastre bisericesci, și, în archidiecesă, chiar și din partea sinodului, s'a făcut tot ce a fost cu putință pentru a îndupleca pe Ministru, să concödă Consistorilor împărțirea ajutörelor din budgetul statului, căci numai aceste corporațiuni sînt în poziție de a puté judeca cari preoți, de cât ajutor sînt vrednici. Înse sfortările auctorității bisericesci au rëmas până acum fără de rezultat. Cu töte acestea noi credem, că este de lipsă, să se întrebe și clerul. În archidiecesă trebuie să se întimple această nu numai pe basa hotărării sinodului din 1896, care a poftit expres să fie consultat în cestiunea această gravă, ci și pentru că chiar și alte cestiuni reclamă convocarea unui sinod în primăvara sau tömna anului acestuia, cum sînt d. e. statutele fondului deficienților și ale fondului viduo-orfanal. La tötă întim-

plarea ar fi de dorit, ca hotăririle în această cauză să fie uniforme în töte diecesele nöstre, pe cum peste tot este de dorit în fața situațiunii de astăzi, ca întregă provința mitropolitană să se afrmë într'un singur gând, într'o singură acțiune.

Nu voim, să dăm prin acestea nimenui nici un sfat, ci dăm espresiune dorințelor și părerilor nöstre. Și nici această nu am fi făcut'o, dacă nu ne-am teme, că lăsând să se lätescă rëul tot mai tare, vom ajunge în förte scurt timp, să avem un cler, cu care nici independența Mitropoliei nöstre nu o vom puté apëra, nici cele alalte interese mari ale bisericii și nömului nostru nu le vom puté mântui, ci din contră vom face experința tristă, că din campionii de odinioară ai bisericii și națiunii ne-am ales cu o cëtă de lași, dacă nu de trădători. Vom ajunge acolo, că fără a avé un cler mai bine situat materialicesce, acela va fi sërac în vîrtuți preoțesci și romänesci și lipsit de energie și de idealurile sfinte, cari au însuflețit pe înaintașii nostri.

Progresele bisericii catolice din Anglia.

— Nu va fi rëu, dacă la cele publicate în timpul din urmă despre așa numitele „invasiuni catolice“ în biserica anglicană, vom adauge ceva ca supliment despre progresul atât de imbucurător al bisericii catolice în Anglia. Anglezii, ömenii aceia atât de practici, și în cât e pentru mântuirea sufletescă atât de îngrijați, cu cât mai tare se aprofundöză în învățătura bisericii protestante, cu atât mai tare se rëcesc față de acea biserică, pe carea în urmă părăsindu-o, îmbrățișöză biserica catolică, ca pe una carea singură pöte să ducă ömenii la portal mântuirii. Ca să se

incă din tömna trecută și acoperit cu paie și gunöie, ca să nu înghețe și ca să-l putem folosi prin Februar — Martie, când mai de multe öri pămîntul e încă înghețat. — Grădinarii de la orașele cele mari fac stratul cald prin Ianuar, și așa în Februar și Martie vînd pe bani scumpi sălată, ridichi de lună, fasole, castraveți ș. a.

Pămîntul, când îl punem pe stratul cald, îl cernem cu un ciur de drot. Nu-l de lipsă să fie mai gros de 20—30 cmtri (o palmă bună). După ce s'a încălzit pămîntul și mai domolit căldura, cam preste 6—8 zile, sămënam diferitele sămînțe în straturi mici și însemnăm, ca să scim unde, ce avem. — Pe fie care sămînță să vîndă numai de două öri atîta pămînt, cât este mărimea ei. —

Se înțelege de sine, că dacă sămënam stratul cald prin Februar öri și numai la începutul lui Martie, atunci trebuie să se acopere cu table de sticlă (ferestii) și preste nöpte și cu acopereminte pregătite din suciturii de paie, rogoz sau papură.

Preste zi, în zile senine și calde, se descopere stratul cald, se aerisöză, și când lipsa cere, se și udă cu apă mai stătută, mai căldută.

Legumile, cari vin să se resädescă, acelea la timp potrivit se smulg și se sädesc în pămîntul lor menit.

Stratul cald pe fața pămîntului se face așa, că aședăm gunoiul pröspet în formă de un strat: larg de un metru și jumătate (cam un stînjîn vechi), înalt de 80 cmtri (cam $\frac{1}{2}$ de stînjîn) și lung după trebuință. Gunoiul și aci îl scuturăm bine, îl întindem și călcăm mereü cu picioarele. Rama o aședăm

de asupra. Apoi punem pămînt de cel mai bun, cum am zis mai sus.

Stratul cald pe fața pămîntului se face și sămëna mai tärziü prin Martie — April. În noptile rëci și acestea trebuie acoperite cu nisce scänduri, sau acopereminte de paie și papură.

Sămënatul legumilor.

Dacă voim, să avem legumi bune și frumöse, atunci să sămënam numai sămînțe bune și probate. Și fără strat cald putem avé legumi de timpuriü, așa, că sămënam câte va straturi bine lucrate și gunoite în acea parte a grădinii, ce se află în fața sörelui și carea e mai ferită de vînturi rëci.

Locul acesta îl söpăm încă de tömna; primăvara îl söpăm a döua öra. În dată ce s'a desghețat pămîntul. Aci sämënam: ridichi de lună, cöpă, morcovii de vară, mazere ș. a., și pe un noroc, punem și câte va cuiburi de fasole și castraveți.

Ba unele legumi, cum sînt morcovii, petrinjeii, păstranachii se pot sämëna și de tömna tärziü; ér primăvara, cât de timpuriü, prin Martie, în mustul de zăpadă.

Fasolea, castraveții se sämëna nu rînd mai de timpuriü și un rînd mai tärziü; ér de regulă se sämëna numai pe la la sfîrșitul lui April, fiind că per de rëcälă.

Tötă sämînța să se samene numai în șiruri. În un strat de 120 cmtri vin 5—6 șiruri (brăzduțe), ce le tragem pe lăngă sföră cu un părușet, sau cu greblă grea cu colți. Straturile sämëmate în șiruri se pot lucra mai bine, mai ușor, sînt mai frumöse și pentru ochi.

Sämînța o astupăm cu dosul unei greble

de lemn; ér cu o lopată sau cu un trävălic mic de mână apăsăm puțin straturile.

Regula generală pentru töte sämînțele e: Pe fie care sämînță să fie numai de două öri atîta pămînt, cât este mărimea ei.

Dacă legumile au rësărit prea dese, atunci le rărîm și plivim tot o dată.

Rësädirea.

Multe dintre legumile și plănte, ce cultivăm în grădină, numai așa cresc și se desvöltă cum se cade, dacă le rësädim. Adecă după ce au crescut puțin pe stratul cald, sau în o parte mai căldurosă a grădinii și ferită de vînturile de primăvară, le smulgem de aci și le sädim în alt loc.

Rësädirea o facem tot de una în rînd, pe sföră. Depärtarea unui fir de cel alalt o hotăresce mărimea plantelor sau a legumilor, ce rësädim. Tot de una înse e mai bine, să sädim mai rar, de cât prea des.

Rësadul cel mai bun e cel cu fire scurte și gröse. Rësädirea să se facă după plöc, sau când e timpul înorat. În pămîntul lutos înse nu-l iertat să sädim, când acesta e prea möle, de öre ce după ce se uscă strînge prea tare plănte, și ast fel leguma nu pöte cresce sau se uscă chiar.

Dacă voim, să rësädim înainte de plöc, atunci mai întăii udăm bine *resadnița*, și numai după ce pămîntul s'a muiat în de ajuns, numai atunci începem a smulge rësadul cu pămînt cu tot. Firele apoi se despart și sädesc.

De sine se înțelege, că pămîntul unde voim să sädim, trebuie să fie mai înainte pregătit, săpat adînc și măruntit.

vadă în mod cât se poate mai palpabil progresul acela gigantic, ce îl lea catolicismul în zilele noastre în Anglia, ne vom servi de datele statistice, pe cari ni le subministră „Catholic Directory“, restrângându-ne numai la celea din anul 1874, 1887 și 1898.

În ce privește numărul episcopatelor din Anglia, acelea, după ierarchia catolică restabilită de marele pontifex Păpă al IX în anul 1850, erau 12 având în fruntea lor pe arhiepiscopul de Westminster. În 1882 numărul episcopatelor sufragane s'a ridicat la 14, ér în 1895 pontifexul actual Leo XIII, lăsând numărul de mai înainte, a mai înființat și vicariatul apostolic din Wales.

Clerul arhiepiscopatului de Westminster și al episcopatelor sufragane în 1874 consta din 1634 de preoți, dintre cari 1095 se țineau de clerul de mir, ér 539 erau preoți călugări. Numărul bisericilor tot atunci era de 1029, dintre cari 687 erau bisericile parohiale.

După 13 ani, adică în 1887 numărul preoților s'a urcat la 2273, 1510 preoți de mir și 763 preoți regulari, pe când bisericile s'a suit la cifra de 1258, fiind bisericile parohiale 852. Numărul bisericilor așa dară în acești 13 ani a crescut cu 229, ér al preoților s'a înmulțit cu 639.

Nu mai puțin însemnat a fost progresul de la 1887—1898. Numărul preoților de la 2273 s'a suit la 2698, dintre cari preoți de mir sînt 1758, preoți regulari 940, ér bisericile de la 1258 s'a ridicat la 1482.

Considerând la oaltă acești 25 ani, preoții de mir s'a sporit cam cu 60%, ce regulari cu 75%, ér bisericile cam cu 42%.

Dacă atât de nimeritor e progresul clerului și al bisericilor, ce vom zice despre înmulțirea călugărilor și religioșilor, a călugărițelor și a religioșelor? Căci numărul mănăstirilor celor dintâi de la 1874 până la 1898 s'a întreit, suindu-se de la 83 la 244, ér al călugărițelor s'a duplicat ridicându-se numărul mănăstirilor de la 246 la 480. O, într-adevăr, că catolicii anglezi înțeleg consiliile evanghelice. Înmulțindu-se societățile acestea religioase și preoțimea, s'a înmulțit și internatele și conservatoarele pentru

La răsădul de curechiu, cărălabă, carfiol ș. a. de acest soi se retează rădăcina cea grosă, cotoroasă, și se lasă numai rădăcinile celea subțiri. La răsădul de cĂpă, sălată, sfeclă ș. a. retezăm atât rădăcinile, cât și foile saii frunzele.

Răsădirea se face cu un pociumbaș (plântator) ascuțit de lemn sau de fer. Răsădul se apăsă cu rădăcinile drept în jos, dar nu prea afund în pământ. Împrejurul rădăcinilor se strânge puțin pământul cu degetele.

Când e de lipsă și pentru ca să se prindă mai bine răsădul îl udăm bine în dată. Prinderea și creșterea răsădului se ajută mult, dacă se împrăștie printre fire țărână de găneii. Dacă îl prea cald preste și atunci udăm numai de cătră sară; ér până atunci seoparim cu frunze mari de buruienii răsădul mai gingaș. Răsădul se udă cu stropitoare fără ciur.

Unele legumii cresc mai bine, dacă se sădesc amestecate. Așa d. e. sălata face căpătîin mai frumoasă, dacă o sădim printre curechiu și cărălabă.

(Va urma.)

tinerime de ambe sexele, având pentru copile 130 de conservatoare, ér pentru copii vre o 80 de internate. Pe lângă acestea mai sînt o mulțime de institute de binefacere, cu deosebire asile pentru sërmani, pentru nepuțincioși, pentru orfanii, pentru surdo-muți, spitale, institute pentru industriași și altele, la ce numai se pôte estinde iubirea creștină. Numărul tuturor acestora se ridică la frumoasa cifră de 150. Și pe când cunoșcem binele, ce îl aduc adevăratele ordini călugăresci bisericii, nu putem să nu ne exprimăm dorința de a se reinvia și la noi adevărata viață monachală.

Mișcare țărănească în România. — Ziarele de dincolo aduc sciri despre o regretabilă mișcare socialistă, ce s'a pornit în sinul țărănimii de acolo. În județele Teleorman, Romanați și Dolj țărănimea s'a răscolit în contra autorităților, semnând petiții cătră Țarul Rusiei. În aceste petiții țărănimea cerea intervenția Țarului, de ore ce regele Carol nu s'a ținut de cuvînt, și n'a dat țărănilor pămînturile promise. Mișcarea în mare parte e suprimată. În ședința de Joi (2 a c.) a camerei române ministrul de interne dl Pherekyde a declarat, că s'a luat toate măsurile atât pentru liniștirea țărănimii, cât și pentru descoperirea instigătorilor. Mișcarea pare a avé caracter socialist, judecând-mai ales după scrierile volante, ce s'a secuestrat de la resvrații, înse singurul deputat socialist dl V. G. Mortun a declarat solemn, că partidul socialist nu are absolut nici un amestec în mișcare. Resultatul cercetărilor ne va convinge, într-adevăr, că a fost adevărată acăsta declarație, și într-adevăr sînt adevărate temerile amestecului slav.

Ghici ghioțorea mea. — Din „Telegraful român“ Nr. 7 din a. c.:

„Sôrtea bisericii ortodoxe din Bucovina încă este în mâna lui Dumnezeu, care pörtă grije și de poporul ortodox din Bucovina. Cercarea acăsta (adecă numirea alor doi Ruteni în consistoriul din Cernăuți) se va lna de ceea ce este, și noi scim, că Dumnezeu pe cel ce-l cercă, îl iubesc.

„Numirea acăsta încă se ține de seria lungă de enigme, pe cari mulți nu ni-le-am scuit esplica până în ziua de azi.

„Nu ne-am putut esplica, cum s'a putut sevrăși o asemenea desnaționalizare în Bucovina în decurs de 100 ani de la incorporarea ei la Austria.

„Stat pur național, cu cler înalt național, cu avere bisericăscă imensă, datorită evlaviei principilor români, cu cler bine dotat și relativ cult, cu aristocrație numărösă, și totuși în decurs de un veac, vedem o asemenea decadentă, în cât să ne bucurăm de o licuire a unei redeșteptări, să ne bucurăm, zic, ca de o nouă viață, noi Români de aici, cari numai de ani 50 dispunem de sôrtea noastră.

„Este enigmă acăstă rapidă decadentă a Românilor din Bucovina, și noua numire de 2 consilieri ruteni în consistoriul se ține lanț de sôrtea Românilor din Bucovina, de sôrtea bisericii române din Bucovina, și numai așa ne-o putem esplica, dacă o punem în legătură cu viața anterioară, care, accentuăm, este o enigmă.“

Deslegarea: Biserica „ortodoxă“, „națională“, în tocmă ca și în Galiția, Bănat, Sërbia și Macedonia.

Terorismul continuă. — Afăm din „Tribuna“, că guvernul a aflat de bine a se pronunța și față cu acei 17 tineri ascultători de drepturi, cari au avut „curajul“ a se declara pentru principiile lui Bolcaș. Ne fiind cu toții în Oradea când cu cetirea volniciei sentințe a colegului lor, în dată ce s'a reîntors de la vetrele părințești, au semnat o declarație-protest, mărturisind în fața lumii solidaritatea cu colegul lor huiduit de ómenii puterii. Directorul academiei a notificat lucrul telegrafice la minister, ér resultatul e, că cei șapte spre zece tineri rezoluți sînt eschiși pentru tot de una de la academia de drepturi din Oradea-mare.

În fața acăstui procedeu de forță majoră, nu putem de cât să asigurăm încă o dată pe puternicii zilei, că de parte de a-și ajunge scopul, ei însi-și aștă tot mai mult spiritele, cari nu vor nita nici o dată volnicile crestate la rēvaș.

Etă textul declarației:

„În fața terorizărilor ne declarăm solidari cu Lucian Bolcaș. Însuflețiți de acelaș spirit vom urma lupta! Oradea-mare, 28 Ian. n. 1899. Eugen Șimonca, Ioan Ciordaș, Coriolan Steer, G. Novacoviciu, Leontin Boroș, Alexandru Pop, Demetriu Lascu, Dușan Spăriosu, Aurel Petrovici, Vasiliu Gheție, Vasile Nicoruță, Iosif Maioreșcu, Mihail Spăriosu, Alexandru Aciu, Cornel Beșan, Iuliu Luchiciu, Augustin Mircea.“

Revistă bisericăscă.

Roma. Sfinția Sa Papa Leo XIII, cu toate că îl apasă un mare număr de ani, totuși continuă și mai de parte cu starea-i sanitară îmbucurătoare. În 30 Ianuar a primit în audiență pe cardinalul Oreglia, decanul sacrului colegiu, cu care s'a întreținut timp mai îndelungat, apoi pe ministrul plenipotențiar și legatul extraordinar din Germania al republicii Argentina care împreună cu familia sa și-a exprimat simțemintele sale de supunere față de scaunul apostolic.

În zilele următoare a primit apoi pe cardinalul arhiepiscop de Paris, cu care a conferat mai mult timp, asemenea a ascultat timp mai îndelungat și pe arhiepiscopul din S. Paul (din Statele unite).

Cu privire la procesul de beatificare a capucinei Maria Magdalena Martinengo, Sfinția Sa a edat decretul, prin care confirmă celea 2 minuni necesare, pentru ca cine va să pótă fi beatificat.

Revistă politică.

Afaceri interne. La decisiunile ce le au luat delegații opoziției cu privire la punctele compromisului între guvern și opoziție, guvernul încă și-a dat răspunsul, care înse numai a mai amărit sufletele delegaților. Guvernul în răspunsul său înainte de toate enunță că nu se va retrage, până ce opoziția nu îl va vota toate provisorile, apoi privitor la garanțiile personale, pe cari le pretinde opoziția

pentru împlinirea compromisului spune, că prezentând compromisul înaintea partidului liberal, va face ca acesta să îl primescă, și hotărîrea ce se va lua de către partid va forma garanța personală pentru opoziție. Enunță mai de parte guvernul în răspunsul său, că nu se îndestulesce numai cu votarea diverselor provisorii și a contingentului de recruți, ci voesce și votarea indemnizării. Cu respect apoi la judicatura curiei în chestii electorale și la revisuirea regulamentului de casă, guvernul actual voesce, ca el însuși să le compună, dar dacă totuși opoziția nu ar voi nici de cum, atunci cu acestea s'ar însărcina noul cabinet, dar așa, că legea despre judicatura curiei chiar și când ar fi fost primită în ambele case, totuși aceea să nu se sancționeze, până când nu s'ar primi și legea despre revisuirea regulamentului casei. În cât e pentru revisuirea legii de incompatibilitate, delăturarea miseriilor administrative, guvernul declară, că va supune conferenței de partid pretensiunile opoziției.

Opoziția din parte-i luând act despre acest răspuns al guvernului, prin un elaborat a lui Horánszky declară, că primirea acestor condițiuni ar însemna capitulare din partea sa, și vre să depărteze de la sine ori ce eventuală învinuire în cauza compromisului pertractat în 22 de zile și nesucces. Enunță tot o dată că ea nu e străină de idea de a continua tratările de împăciuire cu un nou ministru-president, spre a determina ast fel o înțelegere desevărgită. Acastă enunțaiune a opoziției s'a făcut cunoscută guvernului prin graiul viu prin cunoscuții disidenți Szilágyi, Csáky și Andrassy. Pe când se așteptă răspunsul guvernului la enunțaiunile opoziției, pe atunci pe neașteptate au mers la Viena mai întâiu Fejerváry și apoi Széll, unde au fost ascultați amindoi separat despre reușita compromisului. După ei a fost primit în audiență și ministrul ungar a latere Széchenyi Manó.

Foile din Viena spun, că în decursul audiențelor acordate lui Széll și celor doi miniștrii ungari, Maestatea Sa Monarchul și-ar fi exprimat părerea de bine, că pertractările au avut un rezultat îmbucurător cu privire la legarea pactului cu Austria, exprimându-și dorința, ca să se ajungă în curînd la învoielă și cu privire la cele alalte puncte de neînțelegere. Cu privire la urmașul lui Bánffy Maestatea Sa nu a făcut nici o declarație, a însărcinat înse pe Széll, ca la cas când opoziția ar mai cere garanții pentru împlinirea compromisului, Széll să primescă toate garanțiile cerute asupra sa, în numele coronei.

Parlamentul își continuă ședințele sale, consumând timpul în votisări nominale, excepționând zilele din 9 până în 16 Februarie n., în cari țin vacanțele de carnaval.

Austria. Reichsrathul din Viena a fost din nou prorogat pe timp nedeterminat. Ministrul president Thun vedînd de o parte, că în Ungaria criza continuă, ér de altă parte că parlamentul din

Viena în agitațiunea de carea era cuprins, nu pôte lucra nimic, după o audiență ce a avut-o la M. S. Monarchul a încunoscințat în 1 Februar presidentii celor două camere despre prorogarea ședințelor parlamentare pe timp nedeterminat. Acum el pe basa §-lui 14, prin ordonanțe subsemnate de Monarchul va lua toate dispozițiile de lipsă. Așa va închia pactul cu Ungaria, va determina contingentul recruților și altele, cari vor fi neapêrat de lipsă. Reichsrathul după declarațiunile contelui Thun nu se va conchema până când nu se va afla un teren de împăcare pentru Slavii și Germanii. Prin închiderea parlamentului imperial, în Austria a intrat de fapt absolutismul.

După prorogarea ședințelor parlamentului s'au întrunit atât partidele, cari compun majoritatea parlamentară, cât și cele opoziționale ca să se sfătuescă ce e de făcut în venitor. Partidele, cari compun majoritatea, constată deplina înțelegere și încredere ce o au în contele Thun, exprimându-și tot o dată speranța, că toate partidele vor lucra într'acolo, ca să se ajungă la deplină înțelegere în chestiunile nehotărîte și de cêrtă, pe baza dreptului și a dreptății.

Partidele opoziționale încă și-au publicat enunțaiunile comune în 4 Februar, în care actuala aminare a Reichsrathului zic, că s'a întimplat cu scop de a rezolvi cestiunea pactului economic cu Ungaria pe baza §-lui 14. Ér nemții din partea lor vor continua lupta înverșunată contra sistemului, prin care se dă la o parte elementul german. Partidul poporal german și-a edat manifestul, prin care enunță, că el se va îngriji de programul național și în decursul timpului fără parlament, și provocă partidele opoziționale ca pârăsiind ori ce neînțelegere, să se alieze. Clubul polon își exprimă părerea de rău asupra faptului, că parlamentul nu e în stare să lucre, și va face tot posibilul, ca partidele din Austria să se împace cât se pôte mai curînd.

Germania. În parlamentul german s'a început discusiunea asupra budgetului postelor. În decursul discusiunii social-democrații atacară direcțiunea postelor pentru pașii întreprinși în contra corporațiilor oficialilor postali și a foii acestora. La acest atac răspunde secretariul de stat Podbielski între ilaritatea cea mai mare din partea dreptă, că social-democrații nu au să se supere de loc pentru tractarea acêsta, pentru că ei nu pot fi oficiali de postă în Germania fiind principiul social-democrațiilor consciențiositatea, pe când de fapt corporațiunea oficialilor postali nu se pôte ține în frîu de cât numai cu o mână tare.

Din incidentul morții fostului cancelar Caprivi, împêratul Wilhelm în o telegramă adresată generalului Müller, nepotul lui Caprivi, își exprimă simțimentele sale de mulțămîtă și recunoscință față cu acest bărbat, care de și a fost puțin ani ca cancelar, totuși l-a fost destul, ca în aceia să ridice forța armată a Germaniei în așa măsură, în cât acêsta

să nu se témă chiar și în casul, când ar fi atăcată de o dată din partea alor două puteri mari de la răsărit și apus.

Parlamentul a primit și în a treia cetire propunerea centrului despre abrogarea legii contra Iesuiților.

Italia. În parlamentul italian se pertracteză rugările înaintate pentru amnestie. Fiind că unii deputați din opoziție insistară în continu, ca guvernul să aducă un proiect referitor la amnestie, ministrul president Pelloux enunță, că dînsul nici de cât nu pôte pârteni părerea, ca guvernul să îndeplinescă cât se pôte mai curînd amnestia promisă de regele, ci camera să încredințeze întrégă afacerea cabinetului, care apoi se va socoti despre timpul propițiu pentru amnestie. Camera să lea spre sciință enunțările guvernului.

Spania. În urma desastrelor suferite în lupta cu Americanii, pierdînd Spania celea mai mari colonii, după cum anunță o telegramă din Madrid, consiliul de ministri a decis suprimarea portofoliului coloniilor.

Portugalia. Portugalia deja de mult a devenit în o stare din ce în ce mai critică în privința finanțiară. În ast fel de împejurări nu e mirare, dacă creditorii germani ai Portugaliei au decis să pretindă, ca să fie pusă sub controlă finanțiară internațională. Causa mai de aprôpe a acestei pretensiuni este, că guvernul portugez în lipsele sale finanțiare e constrîns, ca în fie care an să reducă datorințele sale față de creditorii. Creditorii Portugaliei pe la sfîrșitul lunii acesteia vor ține o adunare în Paris, la carea se vor presenta și cei germani cu pretensiunile lor.

Belgiu. Regele Belgiului Leopold în zilele trecute și-a exprimat părerile sale cu privire la faptele neliniștitoare din Congo. Trupele au denegat suspunerea, s'au revoltat, și după micile și neînsemnatele succese avute, au început a ataca garnisónele statului Congo. Cu toate că resculații nu se sue la 1000, și pe lângă aceea populațiunea nu simpatizează cu dînsii, totuși considerând modul lor de luptă, de a nu se coborî la luptă deschisă, neliniștea va dura timp mai îndelungat. Dar pe lângă toate acestea, nu pôte să fie nici o îndoelă cu privire la rezultatul final. Resculații vor trebui să se predea din lipsa de provisiune, și atunci statul Congo își va începe din nou lucrările sale civilisátore. Ast fel va corêspunde așteptărilor, ce s'au pus într'însul în consfătuirile puterilor din Berlin și Bruxela. De altmîntea, zice regele, Congo pôte să fie la culmea chemării sale avênd toate instrumentele de civilisațiune.

Mulțămită publică.

Din incidentul aranjării unei sortiri de obiecte în favorul Reuniunii femeilor române greco-catolice din Blaș, au binevoit a contribui:

(Fine.)

Di Octaviu Szemigelski prof. la gimnas. de stat din Ibașfalău un tablou aquarel, lucrat de dsa, Ioan Fodor prof. Blaș călindarul Minervei pe anul 1899.

Dna Maria Moldovan protopoposă Mediaș tinător de jurnale brodat, dșora Cornelia Moldovan Mediaș ștergar brodat, Silvia Sas din Fărău coperitoare de tavă de fructe brodat., ștergar țesut frumos, Rosa Căpușan învățătoare Blaș tinătoare de fructe și 1 semn pentru cetit, Elisa Bodocan învăț. Blaș o batistă de mătasă brodată.

Închiând cu publicarea prezentă, aducem mulțămită profundă dnelor, dșorelor și dnilor pentru spriginul dat Reuniunii Femeilor române greco-catolice din Blaș.

Blaș în 3 Februar 1899.

În numele comitetului.

Aurelia n. Solomon Dr Ambrosiu Cheșan
presidentă. secretar.

Nro 2—899

Convocare.

Casina română din Blaș invită pe toți membrii și părțitorii săi la a treia adunare generală ordinară, care va avea loc Marți în 14 Februar a. c. la orele 4 d. a. în localitățile proprii.

La ordinea zilei: 1. Raportul comitetului. 2. Rațiunile anului 1898 și proiectul de buget pro 1899. 3. Alegerea a două comisii: pentru cenzurarea raportului, a rațiunilor și proiectului de buget. 4. Alegerea comitetului pe un nou period de trei ani. 5. Eventuale propuneri.

Blaș la 4 Februar 1899.

President:
Dr A. Bunea.

Secretar:
G. Precup.

Convocator.

P. T. Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Consum” se invită cu onoare în sensul §. 18 din statute la a VII (șaptea) adunare generală ordinară, care se va ține la Blaș în 4 Martie st. n. după amăzi la 3 ore în localul „Patriei”.

Obiectele vor fi:

1. Deschiderea adunării și esmiterea alor doi membri pentru supraveghierea scrutiniului și verificarea procesului verbal.

2. Raportul direcțiunii și a comitetului de supraveghiere; bilanțul pe anul 1898; distribuirea profitului curat și darea absolutului.

3. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1899; distribuirea sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere și fixarea termenului pentru plățirea dividendei.

4. Sortirea și alegerea alor 3 membri în direcțiune.

5. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un period de trei ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotență, sînt rugați a-și depune la cassa societății (§. 23) acțiile și documentul de plenipotență cel mult până în 3 Martie la 12 ore.

Blaș, 2 Februar 1899.

„Consum” societate comercială pe acții.

Direcțiunea:

Domșa
membru în direcțiune.

Hodosiu
director executiv.

Apel.

Subscriși în numele despărțămintului „Morlaca” al Reuniunii învățătorilor gr. cat. din Arhidieceza gr. cat. de Alba Iulia și Făgăraș, ne permitem a apela cu totă căldura pe această cale la toți binevoitorii progesului poporal și a cauzei scolastice, să

binevoască a ne sprigini prin donațiuni de cărți, fol, reviste ș. a. la înființarea unei biblioteci a Reuniunii învățătorilor din acest despărțămint.

P. T. donatori sînt rugați cu tot respectul, să binevoască a trimite eventualele donațiuni la adresa lui: Ioan Mango, învățător în Mărgău (Meregyó) p. u. Nagy-Kalota. Donațiunile se vor cuita cu mulțămită pe cale ziaristică.

Mărgău în 15 Ianuarie 1899.

Ioachim Lucaoiu
președinte.

Ioan Mango
notar.

Nr. 90—1899.

Concurs literar.

Se publică concurs pentru un premiū de 500 corone, care se va decerne celei mai bune lucrări asupra subiectului: „Istoria instituțiilor culturale ale Românilor din Ungaria și Transilvania de la 1848—1898.”

Cenzurarea lucrărilor, ce vor intra la concurs, se va face prin o comisiune compusă din 5 membri aleși de comitetul central. Membrii comisii nu trebuie să facă parte din comitet. Decernerea premiului se va face de comitetul central, după ascultarea raportului comisii, cu vot secret, în o ședință convocată a nume spre acest scop.

Premiul se va pute acorda numai unei lucrări în estensiune de cel puțin 10 cōle de tipar 8° mare, care va cuprinde un tablou critic al dezvoltării institutelor române de învățămint, al societăților și altor întreprinderi și instituțiilor culturale române din patrie, și va arăta rezultatele realizate, pe cum și condițiunile și pedecile lucrării culturale a poporului român din patrie.

Manuscrisurile trebuie provēdute cu o devisă și un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului, se vor scrie în caete de format 4° mare, pe o singură față a foilor, și se vor trimite la adresa prezidiului Asociațiunii cel mult până la 31 Decembre 1899 st. n.

Lucrarea premiată se va țipări pe spesele Asociațiunii în cel puțin 100 esemplare, din cari jumătate trec în proprietatea autorului.

Din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” ținută în Sibiu la 26 Ianuarie 1899.

Dr II. Pușcarliu
vicepresident.

Dr Ben
secr. II.

Noutăți.

Dar preainalt. Maiestatea Sa a binevoit a dărui 100 fl. din casseta sa privată pentru repararea bisericii gr. cat. din Bocșa.

Din diecesa de Lugos. Reverendissimul Domn Petru Pop, canonic la Biserica Catedrală din Lugos, a fost numit din partea Sfinției Sale Pontificelui Leon XIII Prelat domestic pontificiu. Sincerile noastre felicitări Ilustrății Sale noului Prelat! — La 1 Ianuar n. s'a deschis Cassa centrală diecesană pentru administrarea fondurilor depuse în grija Episcopiei de Lugos. Director s'a numit Revssimul Ben. Densușan, cassier Revssimul Ioan Boroz, ér comptabil clericul absolut Valeriu Giurgiu. — Colecta întreprinsă în favorul Convictului gr. cat. român în Lugos, cu sfârșitul anului 1898 a ajuns la cifra de 3692 fl. 86 cr. La suma acēsta adăugându-se chiria caselor, cum și fondul cel vechiu, dau frumoșa cifră de fl. 9234 fl. 60 cr. — S'a scris concurs până la ziua de 15 Faur n. pentru ocuparea parohiei Petromani și eventual și a oficiului de protopop al Ciacovei.

Aniversarea Unirii Principatelor române. Ziua de 5 Faur a fost serbată în totă țera cu mare bucurie. Se împliniseră atunci 40 ani de la faptul măreț al unirii principatelor prin alegerea lui Alexandru Ion Cuza domnul Moldovii de domn și al Munteniei. În Bucuresci în ziua aceea a fost o serbare la Ateneu. Dl V. A. Urechie a ținut o însuflețită

vorbire, ér sera tot acolo prof. Tocilescu a ținut o conferință asupra însemnătății acestei zile. La Iași s'a ținut la mitropolie un serviciu religios. Gr. Buturean a ținut o cuvintare. Chiar și din Paris se vestesce, că colonia română de acolo a serbat în mod deosebit acēsta aniversare.

Agata Bărsescu, celebra tragediană, a fost decorată de principele de Reuss cu medalia de argint pentru artă și știință. Distincțiunea acēsta i-s'a dat din partea principelui chiar pe scenă, pentru estrordinarul succes, ce l-a avut în reprezentațiunile jucate în teatrul curții din Gera.

Eră și Ioan Orth. Sînt ani de când a dispărut archiducele Ioan Salvator, și nime nu scie dacă mai trăesce, sau a perit în urma vre unui naufragiu. Zilele acestea un matros de pe naea archiducelui a scris părinților săi, că el se află în America de nord. Se speră, că acesta va pute da informațiuni despre archiducele dispărut.

Convertiri în massă. După cum anunță o telegramă din Roma 100 mii nestoriani au intrat în sinul bisericii catolice.

An iubilar. Sfinția Sa a decretat anul 1900 de an iubilar, pentru aceea se va și începe cu mari ceremonii, la cari va lua parte și Papa. În sera de Crăciun un imposant conduct va porni din capela Sixtină, va trece prin Scala regia la biserică, unde tōte porțile vor fi încuiate. Papa va lovi cu un ciocan de argint de trei ori porța încuiată și atunci prim-penitențiarul îi va deschide și Papa va intra urmat de toți cardinalii și întreg clerul îmbrăcat în odăjdii albe. Aici se vor face apoi o mulțime de ceremonii.

Ministrul nostru plenipotențiar la Bucuresci. În locul br. de Aerenthal, strămutat la Petersburg, va fi numit de ministru plenipotențiar pe lângă guvernul României contele Ioan Pallavicini.

Deputatul Clugului. Am amintit, că în urma morții deputatului Dr Groisz, Clugul a rămas fără deputat. Acum în prējma alegerii ies la ivelă pe lângă br. Feilitich prof. univers. Haller Károly, candidat al clubului liberal disident și Pászmandy Dénes, ca independentist.

Pod peste Dunăre în România. A fară de monumentalul pod de la Cernavoda, se proiectează un nou pod peste Dunăre la Turnul-Severin, care să lege România cu Sērbia.

Contra duelului. Se scie câtă durere a causat la vremea sa omorirea în duel a lui George Lahovari de cătră Nicu Filipescu. Zilele acestea adunarea generală a membrilor societății de arme și gimnastică din Bucuresci, în localul căreia se întâmplase nefericitul duel, a primit cu aplause propunerea de a fi cu desevțire oprite duelurile în localele societății.

Ședință festivă. Membrii societății de lectură a studenților din loc vor aranja în ziua celor Trei Ierarhi îndatinată ședință festivă cu declamări în diferite limbi. Președintele societății Iosif Vancea stud. cl. VIII va diserta despre mitropolitul Dr Ioan Vancea.

Ședință publică. Societatea studenților de la Brașov a ținut Duminecă o ședință publică, care a succes bine. S'a cântat, declamat, disertat și s'a făcut musică. Venitul curat trece preste 100 fl.

Concerte. Societatea de lectură a teologilor și pedagogilor din Caransebeș va aranja Sâmbătă un concert cu declamațiuni. — La 14 Faur va aranja reuniunea de cant din Varadia un concert împreunat cu teatru.

Cas de mōrte. Prințul moștenitor Alfred de Coburg a repausat la 6 Faur în Meran. Repausatul e fratele prințesei moștenitoare a României.

Ex-cancelarul Germaniei. Contele Caprivi de Caprara, succesorul lui Bismarck în demnitatea de cancelar al Germaniei, l-a urmat și în ceea alaltă lume. A murit la 5 Faur în etate de 68 ani.

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Credința vécurilor creștine celor dintâi în fecioria Născătoarei de Dumnezeu.

(Continuare.)

Înaintemergătorii Antitrinitarilor Dinamici ajung în apoi până în vécul al II-lea. Deja Alogii, pe cari îi amintesc s. Epifaniu,¹⁾ și cari au combătut pe Montaniști, negau dumnezeirea lui Christos. Tăbăcariul Teodot din Bizanț încă s'a lăpădat pe la anul 192 de Christos și s'a scusat zicând, că el se lăpădă numai de un om. El zicea, că „Isus e un om, născut din Fecióra după sfatul Tatălui“.²⁾ Natalis, Asclepiade, Teodot iun. zaraful,³⁾ Artimon au fost unul după altul căpeteniile școlii acesteia eretice. Dară cel mai de frunte a fost Paul din Samosata, de la anul 260 începând episcop al Antiochiei. El încă a susținut, că Christos a fost numai om, érá nu Dumnezeu-om, dară născut în chip minunat din Fecióra.⁴⁾ „Dumnezeescul Logos a locuit într'insul nu în chip personal, ci în chip atributiv ca putere, dară de altmintea prin pătrundere neîncetată l-a sfântit și l-a făcut vrednic de numele dumnezeesc.“⁵⁾ De aceea numesc pe Christos și „Dumnezeu din Fecióra“.⁶⁾

Analogiile acestei direcții antitrinitare cu vechiul ebionitism sînt învederate. Dară tot așa de învederat e și aceea, că reprezentanții ei totuși nu grăesc mai mult despre o generare pe cale firească și nu combat fecioria Mariei, de și negă maternitatea ei cea dumnezească.

Praxea, Noet, Epigon și mai pe sus de toți Sabeliū au fost aceia, cari parte la sfârșitul vécului al II-lea, dară mai ales în jumătatea cea dintâi a vécului al treilea au învățat, că Tatăl însu-și a luat asupra-și, să pătimască pentru omenime. Așa susținea Praxea, că Tatăl însu-și s'a pogorit în Fecióra, el însu-și s'a născut dintr'insa, el însu-și a pățimit, cu o vorbă el însu-și e Isus Christos.⁷⁾ În asemenea chip se exprimă și Noet, că e unul și acela-și, cel ce se numesc Tatăl și Fiul, unul și acela-și e, cel ce s'a revelat și a luat asupra-și născerea din Fecióra,⁸⁾ necreat, când nu se născ, creat, când se născ din Fecióra.⁹⁾

E lucru învederat, că direcția acésta antitrinitară, carea are ore care analogie cu docetismul, nu s'a atins de raporturile minunate și de dignitatea înaltă maternă a Mariei, ci numai le-a concepiat în chip greșit prin aceea, că a declarat-o de mama Tatălui.

Lucru firesc deci, că nici ss. Părinți nu au putut, să nu grăescă despre maternitatea Mariei.

Răspuns direct și aprópe contemporan la asertiunea dinamicilor e o declarație a Papei Felix I (269—274). În fragmentul unei epistole, carea a trimis-o episcopului Maxim și clerului din Alexandria în cauza lui Paul din Samosata, se cuprind cuvintele următoare: „Cu privire la întruparea lui Logos — credem în Domnul nostru Isus Christos cel născut din Fecióra Maria. Credem, că el e Fiul și Cuvîntul cel večnic al lui Dumnezeu și nu un om însușit de Dumnezeu. — Ci ca Dumnezeu desevărsit s'a făcut

de o dată și om desevărsit, întrupat din Fecióra.“¹⁾ Mai târziu s. Epifaniū în cartea sa despre erese a scris a nume capitule lungi în contra Alogilor, Teodotianilor și în contra lui Paul din Samosata și în acelea a grăit multe și despre Maria. În contra Alogilor, „cari nu primesc pe Cuvîntul cel vestit de Ioan“ și de aceea respingeaú Evangelia după s. Ioan, accentuează s. Epifaniū, că Evangelistiū așa zicend au împărțit între oaltă materialul de istorisit și ast fel se întregesc imprumutat, și acésta o arată s. Părinte în special în tractarea istoriei prunciei lui Isus, și aci firesc că amintesc forțe a dese ori și cu de-adinsul pe Maica Domnului. Așa zice: Christos „nu a existat abia numai de pe vremea Mariei“,²⁾ ci „Cuvîntul s'a pogorit de sus și a primit trup de la Fecióra“,³⁾ „în pantecele căreia a fost purtat noué, după altii zece luni“.⁴⁾ Pe Teodot tăbăcariul îl numesc „petec rupt din eresa Alogilor“.⁵⁾ În contra lui încă se provócă la scena vestirii ângerești a întromenirii ca la argument de frunte și espicându-o zice între altele, că Fiul Mariei, Emanuil „e Dumnezeu-om, generat de Tatăl, fără de început și fără de timp, om din Maria, pentru venirea în trup“.⁶⁾

În contra Dinamicilor susțin deci ss. Părinți, că Maria e mama unui Fiū, care după originea sa e dumnezeesc. În contra Patripassianilor de altă parte le-a căutat, să accentueze, că ea e Maica lui Dumnezeu Fiul său Cuvîntul. Acésta o și face deja s. Ipolit în scrierea sa „În contra eresei lui Noet“ compusă pe la anul 230. „Să credem deci“, scrie el, „iubiți frați, conform tradiției Apostolilor, că Dumnezeu, Cuvîntul (λόγος) s'a pogorit din cer în sfînta Fecióra Maria spre a se face dintr'insa trup, spre a primi sufletul omenesc, — înțeleg pe cel cuvîntătoriu, — spre a se face de totului tot om a fără de păcat și spre a mântui ast fel pe cel cădut.“ Cu puțin mai la vale se exprimă ast fel: „În ce chip s'a vestit deci, așa s'a arétat, om nou, făcut din Fecióra și din sfîntul Spirit. Partea cea ceréscă o are de la Tatăl, ca Cuvîntul (λόγος), cea pămîntéscă de la Adam cel vechiū prin aceea, că s'a făcut trup din Fecióra.“⁷⁾ Acela-și cuget îl găsim și în scrierea s. Ipolit „Despre Christos și despre Antichrist“: „Cuvîntul (λόγος) lui Dumnezeu, în sine privit fără de trup, a primit sfîntul trup din sfînta Fecióra.“⁸⁾ Și cu ceva mai la vale: „Când acesta (Ioan) a auđit închinăciunea Elisavetei, a saltat bucurându-se în pantecele mamei sale, pentru că a vedut pe Dumnezeu Cuvîntul (λόγος) conceput în pantecele Feciórei.“⁹⁾ Ba o dată apostrofază s. Ipolit pe Maria ast fel: „Spune-mi, fericită Marie, ce a fost aceea, ce ai purtat în feciorescul tēu sin? Cuvîntul, Întâiū născutul lui Dumnezeu a fost acela, care s'a pogorit în tine din cer etc.“¹⁰⁾

Din acestea se vede deja, că sfinților Părinți Maria le-a fost Maica Fiului lui Dumnezeu, a celui Fiū, care era generat din veči și s'a întrupat. Dară formula acésta nu s'a concepiat în cuvinte deja în lupta sfinților Părinți împotriva Antitrinitarilor, ci concepierea acésta a atirnat de la dezvoltarea ulterioară a învățaturii despre Christos. Dezvoltarea acésta a fost rodul luptei din vécul al IV-lea împotriva lui Ariū.

(Va urma.)

¹⁾ Haeres. LI. 3.

²⁾ S. Ipolit, Philosophum. VII. 35.

³⁾ Ibid. VII. 36.

⁴⁾ S. Atanas., c. Apoll. II. 9.

⁵⁾ Hefele, Conciliengesch. I. pag. 116.

⁶⁾ S. Atan. I. c.

⁷⁾ Tertull. adv. Prax. c. 1.

⁸⁾ S. Ipolit, Philos. IX. 10.

⁹⁾ Ibid. X. 27.

¹⁾ Felic. I. fragm. ep. Galland. III. pag. 542.

²⁾ Haer. LI. 12. 18.

³⁾ Ibid. 20.

⁴⁾ Ibid. 29.

⁵⁾ Ibid. LIV. 1.

⁶⁾ Ibid. 3.

⁷⁾ Contra haeresin Noeti 17. Cf. ibid. 4.

⁸⁾ Demonstratio de Christo et Antichristo 4.

⁹⁾ Ibid. 45.

¹⁰⁾ Ex serm. in Elcanam et Annam, Galland. II. pag. 496.

O convorbire cu Pontiu Pilat.

de Anatole France.

(Continuare.)

Pontiu Pilat clătină capul cu tristețe. „Zel de datorințe și griji m'au împintinat, să-mi împlinesc oficiul meu nu numai cu diligență, ci chiar cu iubire; dar ura m'a persecutat neîncetat, intrigă și hulă au nimerit tocmă în măduvă arborul vieții mele și fructele s'au uscat mai înainte de ce ar fi ajuns să se cocă. Mă întrebi despre revolta Samaritanilor? Vino, aședă-te lângă mine pe colina acésta, eu îți voi răspunde în puține cuvinte; evenimentele așa imi sînt de prospete în memorie, ca și când le aș fi trăit numai ieri. Un om din popor, dăruit cu puterea elocinței, înduplecă pe Samaritani să se adune pe muntele Garizim, care trecea înaintea lor de un loc sfînt. El promitea, să le arete vasele sfînte, pe cari le ascunsese acolo Moise pe vremea lui Evander și a lui Enea, străbunul nostru. După asta Samaritanii se revoltară. Dar eu am fost avisat din bună vreme, am lăsat să se încunjure muntele cu pedestrași și să fie păzit de călăreți. Acésta măsură, ce mi-o inspiră înțelepciunea mea, se dovedi de necesară, de ore ce rebelii și asediara deja cetatea de la Tyrathaba, ce zace la pîla muntelui Garizim. Eu i-am împrăștiat cu ușurință și am sufocat răscolă, mai înainte de ce ea ar fi izbucnit deplin. Și apoi, pentru ca să dau cu puține jertfe un exemplu mare, am predat gădelui pe capul conjurațiunii. Dar tu scii, Lamia, în ce dependență strînsă mă ținea Proconsulul Vitellius, care guverna Siria nu pentru, ci contra Romei și care credea, că provinciile imperiului sînt de a se administra ca nisce bunuri arîndate de ale tetrarchului. Capul Samaritanilor îi îmbrățișară genunchii și se plînsese de dușmănie din partea mea. Dacă îi aușia, nimic nu era mai de parte de ei de cât nesupunerea cătră împăratul. Ei spuneau, că eu i-aș fi provocat, și că s'ar fi adunat în jurul Tyrathabei, ca să reziste despotismului meu. Vitellius le ascultă plîngerile, predete afacerile provinciei amicului său Marcellus și-mi demandă, să mă justifice înaintea împăratului. Cu inima plină de mahnire și venin am mers pe bord. Pe când debarcaii în Italia, sdrobotit de bătrânețe și de grije pentru imperiul muri Tiberiului repentin pe capul Misen, acel cap, pe care-l veși ridicându-se colo în negura de sêră. Eu am cerut dreptate de la Caligula, urmașul său, care avea un spirit natural, vioi și avea cunoștință despre afacerile siriane. Dar, Lamia, minunează-te dimpreună cu mine de nedreptatea sorții, ce mă dușmănia! Împăratul avea pe vremea aceea lângă sine în Roma pe Agrippa, soțul și pretinul său din copilărie, pe care îl iubia mai mult de cât lumina ochilor săi, și Agrippa favorisa pe Vitellius, un inamic a lui Antipas, pe care Agrippa îl persecuta cu ura sa. Împăratul cedă sentimentelor scumpului său Asiat și a refuzat până și să mă asculte. Eu am trebuit să-mi plec cerbicea sub o disgrăție nemeritată; am trebuit să-mi înghit lacrimile, și să-mi suprim mahnirea! Și ast fel m'am retras la dominiile mele din Sicilia, unde m'ar fi prăpădit durerea, de n'ar fi venit scumpa mea Pontia, să mângăie pe tatăl său. Am sămănat grâu, și celea mai frumoșe spice din provincă sînt ale mele; azi viața mea e

închiată. Viitorul va hotărî între Vitellius și între mine.“

„Pontie.“ răspuse Lamia, „eu sum convins, că tu ai purces față de Samaritani în mod just și în interesul Romei. Dar n'ai urmat tu cum va în cazul acesta prea mult naturii tale vehemente, care tot de una te răpesc? Tu scii, că eu, de și mai tîner de cât tine, de și aș pute să fiu mai vehement, pururea și-am consiliat blîndeță și milă.“

„Blîndeță față de Iudei! strigă Pontiu Pilat. „Eu mi-am format spiritul meu la principiile divului August. Încă pe vremea, când ajunsei Procurator al Iudeii, strălucia gloria păcii romane peste pămînt; nu se mai vedea, ca mai înainte, ca Proconsulii, usând de incurcăturile cetățenesci, să se înavutescă din jăfuirea provinciilor; eu imi cunosceam datorința mea. Mi-am dat silință, să guvernez numai cu înțelepciune și moderare. Zeii imi sînt martori: eu eram cerbicos numai în milă! Unde nu mă duseră binevoitorile mele intenții! Tu m'ai vădut, Lamia, când la începutul guvernării mele izbucni prima revoltă; să-ți revoc eu în memorie împrejurările mai proxime? Garnisona din Caesarea se încuartirase pentru iarnă în Ierusalim, legionarii purtau pe insigniile lor imaginea împăratului. Acest spectacol vătămă pe locuitorii Ierusalimului, cari nu recunoscău divinitatea împăratului, ca și când, dacă e vorba de ascultare, nu ar fi mai onorific a asculta de un zeu, de cât de un om! Preoții veniră înaintea tribunalului meu, pentru ca cu o umilință sumetă să mă rîgă, să depărtez insigniile din sfînta cetate. Eu am refuzat din respect față de divinitatea împăratului și de maiestatea imperiului. Atunci plebea, care repede se uni cu preoții săi, făcu să se audă în jurul scaunului meu pretensiuni amenințătoare. Am poruncit soldaților, să-și așede lancele în grămeși în jurul turnului Antonia și înarmați cu bete ca licorii, să împrăstie îndrăsneta mulțime. Dar Iudeii, nesimțitori pentru lovituri, mă cunjură neobosit, cei mai cerbicoși dintre ei se aruncau la pămînt, își oferiau grumazul lor și muriau sub lovituri. Tu, Lamia, ai fost atunci martor umilirei mele; urmând poruncilor lui Vitellius, am trebuit să retrimis insigniile militare la Caesarea. Acésta batjocură n'am meritat-o.“

Jur în fața eternilor zeii, că eu, în tot timpul domniei mele nici o singură dată n'am vătămă legile și dreptatea. Dar is bătrân, inimizii și calumniatorii mei sînt morți, eu mor nerăsbunat. Cine va apăra memoria mea?“

Ei suspină și tăcu. Lamia răspuse: „E lucru cu minte, de a nu simți, în fața viitorului nesigur, nici speranță nici tēmă. Ce ne pasă, cum vor gândi omenii despre noi? Noi nu avem alți martori și judecători de cât pe noi înșine. Cantă liniștea, Pontie Pilat, în testimoniul, ce și-l dai însu-și despre virtuțile tale, îndestulește-te cu stima ta proprie și cu ceea a amicilor tăi. De altmintrea poporile nu se guvernă numai cu blîndeță. Compătimirea față de genul omenesc, pe carea o predică filosofi, iewa parte foarte neînsemnată la acțiunile omenilor, cari ocupă funcțiuni publice.“

„Să lăsăm acésta“, zise Pontiu Pilat. „Aburii de puciosă, cari se înalță din câmpurile phlegreice, au putere numai atunci, când es din pămînt încălțit de sôre. Trebuie să grăbesc. Salutare! Dar fiind că mi-am reafat

un amic, vreu, să mă folosese da acest noroc. Aeliu Lamia, fă-mi plăcerea de a fi mîne sêră ôșpele meu la cină. Casa mea e pe țerm, la capetul cetății, pe laturea din spre Misen. Veți recunosc-o la moment de pe portic; o pictură de pe ei representă pe Orfeu între tigri și lei, pe cari îi desfătează cu tonurile lirei sale. Pe mîne, Lamia, zise el suindu-se în lectică. „Mîne vom vorbi despre Iudeea.“

* * *

În ziua următoare, la ora de cină, păși Lamia în casa lui Pontiu Pilat. Numai două perine așteptău pe conmeseni. Masa împodobită fără pompă dar cu gust, purta farfurii de argint cu celea mai alese bucate: preperite fragede de o rēcorēla delicioșă, ostrige, fripturi de miel. În decursul mîncării Pontiu și Lamia se întrebău împrumutat despre morbul lor, descrieră pe larg simptomele și numiră diferitele mijloce, ce li-s'au recomandat. După aceea se felicitară, că sînt în Bajae, preamăriră frumșeta țermului și aerul blînd, ce-l respira. Lamia sêrbători farmecul heterelor, ce trecea pe mal, încărcau cu aur și tirăind în urmă-le brodatele pânze. Dar bătrânul procurator deplângea o grandomanie deșertă, carea pentru ca să capete petrii și vesminte din țesătură ca de painjin, duce banii romani la poporē străine, ba chiar la inimizii imperiului. După aceea vorbiră despre marile lucrări, ce se începău în împrejurime, despre minunatele poduri, ce le-a zidit Caligula între Puteoli și Bajae, despre canalurile, ce le-a lăsat August să se sape, pentru ca să se conducă apa din mare în lacul avern și lucrini. „Și eu am voit“, zise Pontiu suspinând, „să sevărșesc lucrări mari spre binele public. Când spre nefericirea mea, am obținut domnia peste Iudeea, proiectai un apaduct de două sute stadii, care să conducă la Ierusalim apă abundantă și curată. Înălțimea nivoului, transportabilitatea, forma potirelor de metal, la cari să se aplice țevile de condus, — tôte le-am studiat și am făcut însu-mi planul după consiliile bărbaților specialiști. Am lucrat și un regulament pentru poliția de apă, pentru ca nici un om privat, fără permisiune, să nu pôtă subtrage apă conductului. Se comandară arhitectii și lucrătorii, dădui poruncă pentru începerea lucrărilor. Dar în loc să salute cu bucurie acésta clădire, care pe arcuiri puternice le ar fi adus apă sănătôsă în oraș, scôseră Ierusalimitanii un țipet de durere. Se adunară tumultuos, se plânseră de sacrilegiu, se aruncară asupra lucrătorilor și scôseră din pămînt petriile de temelie. Îi înțelegi tu, Lamia, pe ast fel de barbari? Cu tôte acestea Vitellius le dădu dreptate, și eu am primit poruncă, să intrerump opera.“

„E o întrebare mare“, zise Lamia, „că poți ore să siluesci omenilor binele în contra voinței lor?“

Pontiu Pilat continuă, fără să-l asculte: „A respinge un apaduct: ce nebunie! Dar tot ce vine de la Roma, le e urgisit Iudeilor. Tu scii, că ei nu îndrăsniră să pășescă în casa mea de tēmă, ca să nu pēcătuescă și că eu trebuia să-mi îndeplinesc oficiul meu în piața publică, pe acel padiment de marmoră, pe care tu așa de a dese și-ai pus piciorul.“ „Ei ne urșc.“

„Dar nu e Roma mama și apêrătorea poporēlor, cari tôte, ca nisce copiii, suridēnd se odihnesc la sinu-i venerabil? Acuilele nôtresc aș dus pacea și libertatea până la marginile universului; noi vedem în cei

învinși numai amici și lăsăm, să asigurăm poporilor subjugate moravurile și legile lor. Oare Siria, mai înainte o cârpitură în mâna unei mulțimi de regi, n'a început să guste în tignă pacea abia după ce a cucerit-o Pompei? Roma și-ar fi putut vinde pe banii scumpi binefacerile sale; dar a mai preferit, să lase în templele barbarilor comorile, cu cari erau umplute. Răpit'a Roma pe mama zeilor în Pessinus ori pe Iupiter în Cilicia sau pe Dumnezeul Iudeilor în Ierusalim? Antiochia și Palmira sînt odihnite în posesiunea comorilor lor, ele nu se mai tem de Arabii deșertului și clădesc temple geniului Romei și divinității Cesarului. Numai Iudeii ni-se opun, trebuie să le smulgă tributul și refuză cu cerbicie servițul armelor."

"Iudeii," răspuse Lamia, "se lăgă forte tare de obiceiurile lor vechi. Ei te suspitionă — de sigur fără motiv — că vrei, să le abrogă legile și să le schimbi datinile. Permite-mi, Pontie, să ți-o spun: tu nu ai lucrat tot de una în așa chip, care să fi fost potrivit, pentru a delătura această rătăcire nefericită. În contra voinții tale îți aflai plăcerea, să dai nutremit îngrijirilor lor, și eu am vădut mai de mult de cât o dată, că tu ți-ai dat pe față înaintea lor disprețul, ce ți-l inspiră credința și ceremoniile cultului lor divin. Cu deosebire i-ai iritat prin aceea, că ai dispus, ca legionarii tăi să păzescă în turnul Antonia vesmintele preoțești și podobebele pontificelui. Trebuie să se concedă, că Iudeii, de și încă nu s'au ridicat, ca noi, până la contemplarea lucrurilor divine, s'erbătorească cu toate acestea misterii venerande."

(Va urma.)

Economie.

Mulgerea și îngrijirea laptelui. 1. Curățenia cea mai mare la muls și în tractarea laptelui în genere e principala condiție în economia laptelui. Ține toate vasele pentru lapte foarte curate și le păstrează în aer curat, nici de cum în grajd. Spală ugerul înainte de mulgere și nu eșecuta mulgerea de cât cu mâinile curate. 2. Mulge cu cruțare și după toate regulile ei, așa în cât mulsul să nu cauzeze vacilor neplăcere; dar mulge până la ultima picătură, căci laptele din urmă este cel mai gras, și mulgerea nedeplină strică vacile. 3. Strecoră laptele imediat după muls printr'o bună strecurătoare și îndepărtează-l cât de curînd posibil din grajd. 4. Răcesce laptele imediat după muls, dar nici o dată în grajd, ci numai la aer curat, și păstrează-l asemenea în local aeris. Acopere vasele de lapte de abia după ce s'a răcorit laptele și s'a pus la păstrare, acopere înse donițele (găletele) în timpul păstrării cu cărpe curate. 5. Laptele de la vaci cu lapte defectuos, sau bolnav, de la vacile de curînd fătate, cât timp nu se poate ferbe, ține-l în tot de una separat de cel alalt lapte.

„Albina“.

Posta Redacțiunii. Dn. B. în S. Vă mirați cum de n'am luat nici o notiță despre jubileul Escel. Sale a Episcopului de la Gherla? aveți dreptate să fiți nedumeriți. Motivul, care ne-a făcut, să nu scriem nimica, e, că ne ținem de principii a nu imprumuta ast fel de scrieri din foile străine. Așteptăm, să primim scrieri directe din locurile competente. Ne-am bucura mult, dacă toți cetitorii noștri ne-ar comunica toate întâmplările mai însemnate referitoare la biserică și școlă, ca să nu fim necesați a le imprumuta de la alții.

Editor și redactor răspundător:

Dr Vasile Suciu.

18 număr
1899.

(6) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1898. évi V. 590. számú végzése következtében Dr Ronai János helyettesített ügyvéd által képviselt Schwidniki Gorne lakatos részvény-társaság javára Gross Reinhold ellen 172 frt 50 kr. s jár. erejéig 1899. évi Január hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 540 frt — krra becsült következő ingóságok, u. m.: 3000 kilo sodronyszeg nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. bíróság 1899. évi V. 11/2 számú végzése folytán 172 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Május hó 6-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 25 frt 17 krban bíróság már megállapított költségek erejéig helyben alperes üzletében leendő eszközésére 1899. évi Február hó 14-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Balázsfalván 1899. évi Január hó 22-ik napján.

Thát György,
kir. bírósági végrehajtó.

86 szám
1899.

(7) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1899. évi V. 5. számú végzése következtében Dr Brendusián Jakab ügyvéd által képviselt Alois Káindl javára Gross Reinhold ellen 99 frt 15 kr. s jár. erejéig 1899. évi Január hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 317 frt — krra becsült következő ingóságok, u. m.: 4 láda kasza, 4 láda kaszafenő-kő, 10 kötés vegyes sodrony és 150 liter denaturizált szesz nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1899. évi V. 5/2. számú végzése folytán 99 frt 16 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Január hó 28-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 53 krban bíróság már megállapított költségek erejéig helyben alperes üzletében leendő eszközésére 1899. évi Február hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Balázsfalván 1899. évi Február hó 3-ik napján.

Thát György,
kir. bírósági végrehajtó.

58 szám
1899.

(5) 1—1

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróóság 1898. évi V. 574. számú végzése következtében Dr Ronai János helyettesített ügyvéd által képviselt Tümlers Wittwe & Auner javára Oltean István ellen 195 frt 38 kr. s jár. erejéig 1898. évi December hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 570 frt — krra becsült következő ingóságok, u. m.: 100 drb szemfedél, 10 vig fehér gyolcs-szalag és 25.000 drb égetett téglá nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. bíróság 1898. évi V. 574/2. számú végzése folytán 195 frt 38 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi Augustus hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 24 frt 50 krban bíróság már megállapított költségek erejéig helyben alperes lakásánál leendő eszközésére 1899. évi Február hó 16-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Balázsfalván 1899. évi Január hó 22-ik napján.

Thát György,
kir. bírósági végrehajtó.